

ויקרא פרק יח

(ט) ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן:

(יא) ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה:

(יט) ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה:

ויקרא פרק כ

(יז) ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא:

(יח) ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם:

תלמוד בבלי מסכת מכות דף יד עמוד ב

דאמר רבי אלעזר אמר רבי הושעיא: כל מקום שאתה מוצא שני לאוין וכרת אחד, חלוקין הן לקרבן.

מחלוקת ר' יצחק ורבנן (ר"ע ור"י)

ר' יצחק (אי בעית אימא)	ר יצחק	רבנן	
כרת דאחותו	כרת דאחותו	-----	כרת ולא מלקות
ואל אשה בנדת טמאתה	ואל אשה בנדת טמאתה ב' לאוין וכרת א', חלוקין לקרבן	כרת דאחותו ואל אשה בנדת טמאתה	לחלק עריות
ק"ו מנשים נדות אחותו דסיפא	ק"ו מנשים נדות אחותו דסיפא	כרת דאחותו	אחותו, אחות אביו, אחות אמו
גמר עונש מאזהרה אב"א אחותו דרישא	גמר עונש מאזהרה אב"א אחותו דרישא	אחותו דסיפא	אין עונשין מן הדין
ואיש אשר ישכב את אשה דוה	ב' לאוין וכרת א', חלוקין לקרבן	אחותו דרישא	לחלק כרת למפטם ולסך
-----	ואיש אשר ישכב את אשה דוה	ואיש אשר ישכב את אשה דוה	נדה טמאה רק מערותה

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף פד עמוד א

יומא חד הוה קא סחי רבי יוחנן בירדנא, חזייה ריש לקיש ושוור לירדנא אבתריה, אמר ליה: חילך לאורייתא!- אמר ליה: שופרך לנשי!- אמר ליה: אי הדרת בך- יהיבנא לך אחותי, דשפירא מינאי. קביל עליה. בעי למיהדר לאתווי מאניה- ולא מצי הדר. אקרייה ואתנייה, ושויה גברא רבא. יומא חד הוה מפלגי בי מדרשא: הסייף והסכין והפגיון והרומח ומגל יד ומגל קציר מאימתי מקבלין טומאה- משעת גמר מלאכתן, ומאימתי גמר מלאכתן? רבי יוחנן אומר: משיצרפם בכבשן, ריש לקיש אמר: משיצחחון במים. אמר ליה: לסטאה בלסטיותיה ידע!- אמר ליה: ומאי אהנת לי? התם רבי קרו לי, הכא רבי קרו לי. אמר ליה: אהנאי לך דאקרבינך תחת כנפי השכינה. חלש דעתיה דרבי יוחנן, חלש ריש לקיש.

רש"י מסכת בבא מציעא דף פד עמוד א

רבי קרו לי- רבן של לסטים וראש להן הייתי.

תוספות מסכת בבא מציעא דף פד עמוד א

אי הדרת בך כו'- מכאן אמר ר"ת דר"ל מתחלה ידע הרבה אלא שפרק עול תורה ונעשה עם הארץ ועסק בלסטיות מדקאמר אי הדרת בך משמע להיות כבתחלה ולא תפרוק עול תורה מעליך וקאמר נמי מאי אהנית לי התם קרו לי רבי כלומר מעיקרא נמי הוה קרו לי רבי אלא ששכחתי ומה שפי' בקונט' ר' היינו רבו של לסטים אין נראה אע"ג דאשכחן במס' ע"ז (דף יז:) מ"ט קרו לך רבי רבן של טרסיים אני והיינו דאמר' בפ' כל כתבי (שבת דף קיט:) א"ל ר"ל לרבי יהודה נשיאה כך מקובלני מאבותי ואמר' לה מאבותיך כל עיר שאין בה תינוקות של בית רבן כו' משמע שקודם שלימדו רבי יוחנן למד מאחרים.

מחלוקת רבי יוחנן וריש לקיש

רבי יוחנן	ריש לקיש		
ולא יטמאו את מחניהם	ולא יטמאו את מחניהם	אזהרה	הבא למקדש טמא
את משכן יקוק טמא ונכרתה	את משכן יקוק טמא ונכרתה	עונש	
אתיא טומאתו טומאתו	בכל קדש לא תגע אתקוש קדש למקדש	אזהרה	טמא שאכל קודש (לאחר זריקת דמים)
והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליקוק וטמאתו עליו ונכרתה	והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליקוק וטמאתו עליו ונכרתה	עונש	
בכל קדש לא תגע	? איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב?	אזהרה	נגיעת תרומה
לוקה (עיין תוס')	לוקה	עונש	
איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב	? איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב?	אזהרה	אכילת תרומה
ומתו בו כי יחללהו	ומתו בו כי יחללהו	עונש	
-----	בכל קדש לא תגע	אזהרה	טמא שנגע בקדש
אינו לוקה	לוקה	עונש	
אתיא טומאתו טומאתו רק לאחר זריקת דמים	בכל קדש לא תגע	אזהרה	טמא שאכל קודש (לפני זריקת דמים)
אינו לוקה	לוקה	עונש	

ויקרא פרק ז

(כ) והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליקוק וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:

ויקרא פרק יב

(ד) ושלישים יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה:

ויקרא פרק כב

(ד) איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע:

(ה) או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו:

(ו) נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים:

(ז) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא:

(ח) נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יקוק:

(ט) ושמרו את משמרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יקוק מקדשם:

במדבר פרק ה

(ג) מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחם ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם:

במדבר פרק יט

(יג) כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יקוק טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: